

ROZRZEDZIĆ (1) *vb pf*

2 sg m con byś rozrzedził.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Uczynić rzadkim, nadać rzadką konsystencję [czym]: Weźmi wołku łótów fześć/ żywice dwánaście łótów/ oliwy coćfy podobą/ iżbyś téż názbyt oliwą nierozrzedził/ [...] to wżyftko wespółək rofpuść *SienLek* 162.

Synonimy: rozdziałać, rozmącić, rozmiękczyć, rozpuścić, roztworzyć.

Formacje współrdzenne cf RZEDZIĆ.

Cf [ROZRZEDZENIE], [ROZRZEDZONY]

ZCh